

ಕವಿಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಕೂಡ
ಪ್ರಕೃತಿಯದೇ ಒಂದಂತೆ.
ಬೇರಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು
ತಾರೆಯವರೆಗೆ ಎಲ್ಲವೂ
ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಇಡೀ
ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಮಂಜುನಾಥ್
ಅವರಿಗೆ ಇಹವೂ ಪರವೂ
ಆಗಿ ದಕ್ಷಿಂದ ದರ್ಶನ...

ಒಂದು ನೂರಿಳಿಯಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೆತ್ತುತ್ತಾರೆ. ‘ಹಾಡಿಗೊಂದು ಕಥೆ ಬೇಕು, ಕಥೆಗೊಂಬ್ಬು ನಿರೂಪಕ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಬದುಕೊಂದು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ರೂಪಕ’ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮಂಜುನಾಥ್ ಅವರ ಇಡೀ ಜೀವಯನಾದ ಸುಸ್ತು, ನಿರಧರಕತೆ, ಅರ್ಥಪೀಠನೆ ಮತ್ತು ನಿರಾಸ ಮಂಡಿಗೆ ದಯಿದ್ದೂ ಕವಿತೆ ಅಂಥದ್ದರ ಸೋಳಿಲ್ಲದೆ ಮೂಡಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಇವತ್ತು, ಅವರ ಕಣ್ಣರೆಯ ಮೂರು ವರ್ಷದ ತರುವಾಯ ಕಾಳಿತ್ತಿರುವುದೋ, ಅದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲಿದೆಯೋ ಹೇಳುವುದು ಹೇಗೆ?

ಮಳೆಗಾಲದ ಹೊಸ್ನೆರು ಉಕ್ಕುವ ಹೊಳಿಯಲ್ಲಿರುದು ಗಿಡದ ಕಡ್ಡಿಗಳು ತೇಲುತ್ತ ಬಂದವು ಎಂದು ತೊಡಗುವ ಅವರು ಬೇಕೆಗಾರಾ-ಬೇಕೆ, ಭಕ್ತ-ಭಗವಂತ, ಪ್ರೇಮಿ-

ಶ್ರೀಯತ್ವೆ ಎಂದೆಲ್ಲ ವೈರಘ್ಯ-ಸಮನ್ಯಯ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಕಾಣಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ರೂಪಕದ ಬಗ್ಗೆ ಆದುತ್ತಾರೆ. ಓದಿದಾಗ, ಓದಿದ ಕ್ಷಣಿಕೆ ಹೌದು ಅನಿಸುವುದು ಕವಿತೆ. ಅದರ ಅರ್ಥ ವಿರಿಸಬಾರದು, ವಿರಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅರ್ಥ ಹುಡುಕಬಾರದು. ಅದು, ಕವಿತೆಯ ಅರ್ಥ ಕೂಡ ಕ್ಷಣಿಭಂಗಿರು. ಏರಡನೆಯ ಬಾರಿ ಓದುವಾಗ ಅದರ ಅರ್ಥ ಬೇರೆ. ಅದು ಮೇಲೆ ವಿರಿಸುವುದೆನ್ನು?!

ಒಂದು ಕವಿತೆಯನ್ನು ಓದಿದಾಗ ಅದು ತನಗೆ ದಕ್ಷಿಂತು ಅನಿಸುವುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಅದು ಅರ್ಥವಾದಾಗಲಲ್ಲ, ಕವಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿರುವುದರ ಹೊಳಹುಗಳು ಅಸ್ವಾಸಾಗಿ ಕಂಡಂತಾದಾಗ ಮಾತ್ರ. ಹಾಗೆ ದ್ವೇದಂತೆ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಣಿಕೊಳ್ಳುವುದವೇ ನಿಜವಾದ ಕವಿತೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಕ್ಕಿಯ ಕವಿತೆ ಎಂದಿಗೂ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿ ಬಿಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಇಲ್ಲ, ಓದುಗನನ್ನು ಒಮ್ಮೆಗೇ ತನ್ನಾಳಗ ಬಿಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಓದಿದ ಒಂದು ಒಕ್ಕಿಯ ಕವಿತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು, ಅದನ್ನು ಕಂಡೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುವುದೆಲ್ಲ ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಕನಸನ್ನು ನೆನನ್ನಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ. ಈ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಮಂಜುನಾಥ್ ಅನುವಾದಿಸಿದ ರಿಂದ್ದನ ಹಲವಾರು ಕವಿತೆಗಳು ಕೂಡ ಇವೆ. ಅನುವಾದ ಕೂಡ ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೊಸದೇ ಆದ ಒಂದು ಸ್ವಾಷಿ, ಮೂಲದೊಂದಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಉಳಿಯುವುದು ಕಳ್ಳುಬಳ್ಳಿಯ ಸಂಬಂಧ ಮಾತ್ರ. ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ವತಃ ಒಬ್ಬ ಒಕ್ಕಿಯ ಕವಿಯಾಗದವನು ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಲಾರ.

ನರೇಂದ್ರ ಹೆಚ್

ಸದಾ ಉತ್ತಮ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕಡೆ ತುಳಿಯುವ ನರೇಂದ್ರ ಹೆಚ್ ಮಂಗಳೂರಿನವರು. ಅಲ್ಲಿನ ಶಾಸಕಿ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಕೆಲನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅವರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆಕರು, ಕರ್ತೆಗಾರರು. ಅವರ ಕರ್ಥಾಸಂಕಲನಗಳು – ‘ಟಿಕ್ ಟಿಕ್ ಹೆನ್ಸ್’, ‘ಕನಸುಗಳೀ ಮರಳಿ ಬರ್ಸ್’. ಕರ್ತೆಗಾರ ಎಸ್. ದಿವಾಕರ್ ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಚಯಿಸುವ ವಾಚಿಕೆ ‘ರೂಪರೂಪಗಳನ್ನು ದಾಟಿ’ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ.